

изключването отъ работнитѣ пазари въ Франция на всички чужди работници. Както се изразява италианския депутатъ Кабрини, висшъ за италианцитѣ интересъ е щото италианскитѣ емигранти да се държатъ далечъ отъ чуждитѣ работни пазари, които тъй често сж смущавани отъ стачки, бойкотажи и крумиражъ (противопоставено на стачниците приемане на други работници, неорганизиранни, обикновено емигранти, дори съ по ниски надници).

Италианския Колониаленъ институтъ.

Основанъ е въ 1905 г. и, покрай общитѣ грижи за италианскитѣ колонии, взема присърдце интереситѣ на самитѣ емигранти, главно чрѣзъ своя органъ *Rivista Coloniale*.

Прѣдприетия отъ тоя институтъ *изрви конгресъ на италианцитѣ въ чужбина* (1909 г.) е далъ новъ импулъс на дѣйността му.

Института Dante Alighieri.

Е прѣдимно съ културни цѣли. Има главно за задача разпространяването въ чужбина на италианския езикъ и култура. Субсидира училища, основава библиотеки, разпространява свои книжни издания и прѣдприема конференции.

Отваря въ самата Италия вечерни и недѣлни училища за безграмотни емигранти, раздава ръководства на послѣднитѣ, разширява влиянието си въ всички кѣтове, гдѣто има емигрирали италианци, като се стрѣми да ги слѣе, чрѣзъ множеството си комитети, въ едно културно *цѣло*. (Ще се види и по-долу, че една отъ най-слабитѣ страни на италианския емигрантъ е неговата, прѣди всичко, *неграмотность*, като оставимъ на страна общата невѣжественность на южноиталианския селенинъ и вкорененитѣ въ него срѣдневѣковни католишки слѣди,